

Arrest

nr. 135 755 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 september 2014 en heeft zich op 3 oktober 2014 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 oktober 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 21 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Deze beslissing werd diezelfde dag aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Haraçinë (Aracino), Macedonië, en beschikt u over het Macedonische staatsburgerschap. Uw echtgenote M.(...) N.(...) beschikt over zowel het Macedonische als over het Kosovaarse staatsburgerschap. Op 4 juli 2014 nam u in Skopje deel aan een protest tegen de veroordeling van 6 Albanezen voor de moord op 5 etnische Macedoniërs. Het protest, dat vreedzaam was begonnen, liep uit de hand en net als de andere demonstranten gooide u met stenen en riep u naar de ordehandhavers. U kende die dag geen problemen al wist u dat er een aantal demonstranten waren aangehouden. Enkele dagen later ontving u een convocatie waarin stond dat u zich de volgende dag moest aanmelden bij de politie voor het verschaffen van informatie. De volgende dag, op 8 juli 2014, meldde u zich aan bij de politie waar uw identiteitskaart en paspoort werden ingehouden. In het politiekantoor werd er al lachend gezegd dat u de aanvoerder van de protesten was en werd u geslagen door een agent. U werd door de agenten naar het ziekenhuis gebracht waar u wist te ontsnappen uit een venster. U vluchtte naar uw schoonouders in Kosovo, waar uw echtgenote en kinderen zich enkele dagen later bij u voegden. Na twee maanden reisde u samen met twee andere Albanese Macedoniërs die ook hadden deelgenomen aan de protesten naar België, waar u op 3 oktober 2014 een asielaanvraag indiende. Uw gezin verblijft nog steeds in Kosovo, enkel uw oudste zoon is teruggekeerd naar Skopje om zijn studies verder te zetten. Aangezien u heeft gehoord dat de Macedonische autoriteiten tien mensen zoeken die volgens hen betrokken zijn bij de organisatie van de protesten en u vermoedt dat zij u als een van die tien zien, vreest u terug te keren naar Macedonië. Hoewel u niets met de organisatie van het protest te maken had bent u ervan overtuigd dat uw verleden als strijder voor het UCK (Ushtria Çlirimtare Kombëtare, Albanees Nationaal Bevrijdingsleger) ervoor zorgt dat de Macedonische autoriteiten u viseren. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Macedonisch rijbewijs, uitgereikt op 21/10/2011; uw werkbadge bij het ministerie van transport; enkele Macedonische bankkaarten; een print van Google Video's met twee filmpjes waarop u te zien zou zijn tijdens het protest op 4/7/2014; en een internet-artikel waaruit blijkt dat de Macedonische autoriteiten nog tien personen zoeken voor hun betrokkenheid bij de protesten.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en de stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemeen politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt.

Wat betreft uw verklaringen dat u in Macedonië gezocht wordt omwille van uw deelname en de vermeende organisatie van het protest in juli 2014 dient opgemerkt dat uit niets blijkt dat de Macedonische autoriteiten u naar aanleiding van dit protest zouden zoeken. Er dient immers vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent ook maar enig (begin van) bewijs van uw beweerdde problemen en vrees neer te leggen. Bovendien beschikt u over geen enkele informatie over een mogelijke gerechtelijke zaak tegen u. Zo dient vastgesteld te worden dat de Macedonische autoriteiten u sinds het protest en uw ontsnapping uit het ziekenhuis noch thuis kwamen zoeken, noch op uw werk, noch bij familieleden en weet u niet of de Macedonische autoriteiten u sinds de dag van uw vertrek überhaupt nog zoeken. U wist al evenmin of er sinds uw vertrek uit Macedonië nog convocaties zijn aangekomen voor u (CGVS, p. 10, 16, 17). Dergelijke desinteresse aangaande elementen die de kern van

uw asielrelaas uitmaken staat haaks op het koesteren van een vrees voor vervolging en/of ernstige schade. Het is overigens opmerkelijk dat u tijdens het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf door de agent geslagen te zijn geweest nadat hij u ervan beschuldigd had hem te hebben aangevallen tijdens het protest op 4/7/2014 (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst vreemdelingenzaken, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaatgeneraal stelde u enkel dat de agent u ene duw gaf en u daarna werd geslagen maar hij u van niets beschuldigd en u ook geen eerdere problemen met hem had gekend, ook niet tijdens het protest (CGVS, p. 15). Geconfronteerd hiermee stelde u enkel dat u waarschijnlijk niet goed begrepen was en dat dit niet klopte (CGVS, p. 15), wat gelet op het feit dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken u werden voorgelezen en door u ter goedkeuring werden ondertekend evenwel een onvoldoende uitleg is ter rechtvaardiging van de vastgestelde tegenstrijdigheid.

U beweerde dat de Macedonische autoriteiten op zoek zijn naar tien personen die betrokken geweest zouden zijn bij het protest en u vermoedde dat u een van die tien bent. U beweerde dat u omwille van uw verleden als UCKstrijder geïdентificeerd wordt en ze u hierdoor beschuldigen van de organisatie van het protest (CGVS, p. 16). Dat u gezocht zou worden omwille van uw verleden als UCK-strijder is echter geenszins aannemelijk en is bovendien niet gestoeld op objectieve feiten, u stelde immers het enkel te vermoeden (CGVS, p. 16). Bovendien stelde u niets te maken te hebben gehad met de organisatie van het protest en op de dag van het protest geen problemen te hebben gekend (CGVS, p. 11, 15). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat het Macedonische parlement na het afsluiten van de Ohridakkoorden op 7 maart 2002 een amnestiewet aannam om tegemoet te komen aan een aantal categorieën van personen die actief betrokken waren geweest in de crisis van 2001. Deze amnestiewet werd op 8 maart 2002 van kracht. Artikel 1 van deze wet reguleerde ontslag van vervolging, de stopzetting van ingeleide strafprocedures en de kwijtschelding van de gevangenisstraf voor personen die ervan verdacht werden criminele feiten gerelateerd aan het conflict van 2001 (1 januari 2001 tot 26 september 2001) te hebben voorbereid of uitgevoerd. Deze amnestie gold alleen voor Macedonische staatsburgers en voor personen die ofwel een verblijfsvergunning voor Macedonië ofwel verwanten of goederen in Macedonië hadden. Sinds het van kracht gaan van de amnestiewet werden alle voormalige UÇK-leden vrijgelaten en ingeleide strafprocedures stopgezet. De amnestiewet is volledig geïmplementeerd en werd door alle betrokken partijen gerespecteerd. Eind 2004 was het amnestieproces volledig afgerond. Sindsdien zijn geen gevallen bekend van strafrechtelijke vervolging van personen die binnen de door de wet genoemde voorwaarden vallen. In het licht van deze informatie lijkt het dan ook onwaarschijnlijk dat u na het protest gezocht werd omwille van uw verleden als UCK-strijder, of u in geval van terugkeer naar Macedonië problemen zou krijgen omwille van dit verleden.

Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u geen enkele concrete indicatie aangebracht heeft dat de Macedonische autoriteiten na uw beweerde aanwezigheid op het protest van 4 juli 2014 actief naar u op zoek zouden zijn/zijn geweest en dat er u enige concrete beschuldiging ten laste zou zijn gelegd.

Hier dient aan toegevoegd te worden dat uit niets in uw verklaringen blijkt dat u zich niet in Kosovo zou kunnen vestigen, het land waarvan uw echtgenote over de nationaliteit beschikt (CGVS, p. 3). Zo blijkt uit de Kosovaarse Wet op het Staatsburgerschap immers dat de echtgeno(o)t(e) (en tevens zijn/haar kinderen) van een Kosovaars staatsburger na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar de Kosovaarse nationaliteit kan bekomen. Aldus kan worden geconcludeerd dat u (evenals uw kinderen) in Kosovo (mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen) de nodige verblijfsdocumenten toegekend kunt krijgen. U heeft echter nooit getracht de Kosovaarse nationaliteit aan te vragen, noch voor uzelf, noch voor uw kinderen (CGVS, p. 3-4).

De informatie waarop het Commissariaat zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, werkbadge en bankkaarten staven louter uw identiteit en nationaliteit, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld. Op de films die via You Tube verspreid werden staan beelden van demonstranten die de ordehandhavers met stenen bekogelen, meer niet. Uit het artikel blijkt dat de Macedonische autoriteiten tegen 10 personen een onderzoek geopend hebben voor hun betrokkenheid bij de protesten, uit niets blijkt evenwel dat u een van deze tien personen bent.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad verwijst vooreerst naar het gewijzigde artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat volgt, en kan de Raad deze beslissing uiteraard niet schorsen.

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). *In casu* kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name *“De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Migratie en Asielbeleid, thans vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Aisiel en Migratie”*, niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 159 van de grondwet en van artikel 30, § 2 van de richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005 (procedurerichtlijn). Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“Het commissariaat generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen heeft een beslissing van weigering genomen van in overweging name van de asielaanvraag van mijn verzoeker met als reden dat hij een onderdaan is van een veilig land en dat het niet duidelijk is, dat wat hem betreft, er een gegronde vrees van vervolgingen zou bestaan, in de zin van het Verdrag van Genève of dat er ernstige redenen zijn te denken dat er een reëel risico bestaat van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.

Terwijl :

In overweging dat artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 voorziet dat: «De Commissaris generaal voor vluchtelingen en staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling niet in overweging te nemen, in de zin van art. 48/63 of van het verkrijgen van erkenning van het statuut van vluchteling, ingediend door de onderdaan van een land dat als zeker beschouwd is of door een staatloze die voorheen zijn gewoonlijk verblijf in dit land had, wanneer niet duidelijk uit zijn verklaringen voortvloeit dat wat hem betreft er een gegronde vrees is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag over het statuut van de Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in art. 48/3, of dat er ernstige gronden bestaan te geloven dat hij een reëel risico loopt een ernstige aantasting te kennen, zoals bepaald in art. 48/4.

Een land wordt als een veilig land van herkomst beschouwd, wanneer op basis van de wettelijke situatie, van de toepassing van het recht in het kader van een democratisch regime en van de algemene politieke omstandigheden, er aangetoond kan worden, dat op een algemene manier en op duurzame wijze, er geen gebruik gemaakt wordt aan vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag op het statuut van de vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 195, zoals bepaald in artikel 48/36 of van, ernstige redenen te geloven dat de asielaanvrager een echt risico loopt aan ernstige aantastingen te lijden zoals bepaald in artikel 48/4. Voor deze evaluatie, wordt er rekening gehouden, onder ander van de maat hoe een bescherming aangeboden wordt, tegen vervolging en slechte behandelingen, dankzij volgende elementen:

a) de wettelijke en reglementaire beschikkingen aangenomen in het land en de manier dat ze aangepast worden;

b) de manier waarop de rechten en vrijheden in het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden of het Verdrag tegen foltering geëerbiedigd worden, in het bijzonder de

rechten waarvoor er geen afwijking toegelaten mag worden, in overeenstemming met artikel 15 § 2 van dit Europees Overeenkomst.

c) de naleving van een principe van niet-uitwijzing;

d) het feit dat hij over een doeltreffend systeem van straffen tegen de schending van deze rechten en vrijheden beschikt

De evaluatie van een veilig land moet berusten op een aantal informatiebronnen, waaronder degene, onder ander, inlichtingen over andere Lidstaten van de Europese Unie, Van het hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen en andere relevante internationale organisaties. Op voorstel van de Minister van Buitenlandse zaken en nadat de Minister het advies gekregen heeft van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, bepaalt de Koning, ten minste een keer per jaar, door een arrest uitgegeven tijdens de Ministerraad, de lijst van de landen van herkomst die veilig zijn; deze lijst wordt aan de Europese Commissie meegedeeld. De beslissing bedoeld in artikel 1 is gemotiveerd en vermeldt de omstandigheden eigen aan deze aanvraag en moet genomen worden, binnen een termijn van 15 werkdagen; In overweging dat art. 576/1 van de wet van 15 december 1980, de omzetting is, in de Belgische juridisch orde van artikel 30 § 2 van de richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005; In overweging dat tegenpartij weigert de asielaanvraag van mijn verzoeker in overweging te nemen, met als reden dat hij onderdaan is van een land van herkomst dat als veilig beschouwd wordt. Inderdaad, uit het KB van 26 mei 2012, voortvloeit dat Macedonië, land waarvan mijn verzoeker afkomstig is, zich op de lijst bevindt van de landen die als veilig van herkomst beschouwd worden. Dat de Commissaris-generaal zal weigeren zijn asielaanvraag in overweging te nemen door toepassing van artikel 576/1 van de wet van 15 december 1980; In overweging dat mijn verzoeker deze beslissing helemaal betwist; Dat hij beweert dat Macedonië, land waarvan hij afkomstig is, en dat zich op de lijst bevindt van de landen veilig van herkomst kennelijk deze voorwaarden van artikel 576/1 van de wet van 15 december 1980 niet vervult. Dat zo doende, mijn verzoeker beweert dat in de huidige staat van zaken Macedonië niet beschouwd mag worden als een land van herkomst, dat veilig is; Dat mijn verzoeker beweert dat de bestreden beslissing van art. 576/1 van de wet van 15 december 1980 mocht toepassen en dat de beschikkingen van het middel geschonden werden; In overweging dat ter staving van zijn haar asielaanvraag, ingediend op 08.07.2013, mijn verzoeker vermeldt dat hij van Albanese etnische oorsprong is, afkomstig uit Haracinë en dat hij burger van Macedonische was; Dat mijn verzoeker beweert dat op 4 juli 2014 nam hij in Skopje deel aan een protest tegen de veroordeling van 6 Albanezen voor de moord op 5 etnische Macedoniers. Het protest dat vreedzaam was begonnen, liep uit de hand en net als andere demonstranten gooide hij met stenen en riep u naar de ordehandhavers. Mijn verzoeker kende die dag geen problemen al wist hij dat er een aantal demonstranten waren aangehouden. Enkele dagen later ontving hij een convocatie waarin stond dat hij zich de volgende dag moest aanmelden bij de politie voor het verschaffen van informatie. De volgende dag, op 8 juli 2014, meldde hij zich aan bij de politie waar uw identiteitskaart en paspoort. Dat uit een verslag van de OSAR van 20.03.2013 voortvloeit, dat men aan de mensen die gedwongen zijn naar Macedonië terug te keren, hun paspoort weggenomen wordt. (Stuk 3). Dat het uit deze vrees is dat mijn verzoeker naar België gekomen is; Dat het dus overduidelijk is dat mijn verzoeker het over een persoonlijke vrees voor vervolgingen had, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst; Dat zodoende, hij aangetoond heeft, in betrekking met zijn persoonlijke situatie dat zijn land van herkomst niet als veilig beschouwd mocht worden; Dat de elementen die hij uitgelegd heeft wel in het toepassingsveld van het Verdrag van Genève vallen; Dat hij dus de hervorming vraagt van de beslissing die door tegenpartij genomen werd en de in overweging name van zijn asielaanvraag;"

Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker uittreksels uit een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe d.d. 20 maart 2013, getiteld: "Macédoine: retrait des passeports aux personnes renvoyées de force" - Information de l'analyse-pays de l' OSAR".

3.2. De Raad wijst erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van 159 van de Grondwet en van artikel 30, § 2 van de richtlijn 2005/85/Ce van de Raad van 1 december 2005 aanvoert, doch geen toelichting geeft op welke wijze deze bepalingen werden geschonden. Het tweede middel is, wat dit onderdeel betreft, dan ook niet ontvankelijk. Ten overvloede wijst de Raad erop dat artikel 159 van de grondwet betrekking heeft op hoven en rechtbanken, waardoor een schending hiervan *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd.

3.3.1. Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in

de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden. (...)"

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 24 april 2014, werd Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en het verslag aan de koning van het KB van 24 april 2014 volgt dat een individueel en effectief onderzoek van de asielaanvraag noodzakelijk blijft maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aanwezig is. De asielzoeker afkomstig van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.

3.3.2. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de door verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag aangehaalde asielverklaringen en voorgehouden vervolgingsfeiten, en door hem aangebrachte documenten het volgende vastgesteld:

"Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt. Wat betreft uw verklaringen dat u in Macedonië gezocht wordt omwille van uw deelname en de vermeende organisatie van het protest in juli 2014 dient opgemerkt dat uit niets blijkt dat de Macedonische autoriteiten u naar aanleiding van dit protest zouden zoeken. Er dient immers vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent ook maar enig (begin van) bewijs van uw beweerde problemen en vrees neer te leggen. Bovendien beschikt u over geen enkele informatie over een mogelijke gerechtelijke zaak tegen u. Zo dient vastgesteld te worden dat de Macedonische autoriteiten u sinds het protest en uw ontsnapping uit het ziekenhuis noch thuis kwamen zoeken, noch op uw werk, noch bij familieleden en weet u niet of de Macedonische autoriteiten u sinds de dag van uw vertrek überhaupt nog zoeken. U wist al evenmin of er sinds uw vertrek uit Macedonië nog convocaties zijn aangekomen voor u (CGVS, p. 10, 16, 17). Dergelijke desinteresse aangaande elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken staat haaks op het koesteren van een vrees voor vervolging en/of ernstige schade. Het is overigens opmerkelijk dat u tijdens het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken

aangaf door de agent geslagen te zijn geweest nadat hij u ervan beschuldigd had hem te hebben aangevallen tijdens het protest op 4/7/21014 (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst vreemdelingenzaken, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaatgeneraal stelde u enkel dat de agent u ene duw gaf en u daarna werd geslagen maar hij u van niets beschuldigd en u ook geen eerdere problemen met hem had gekend, ook niet tijdens het protest (CGVS, p. 15). Geconfronteerd hiermee stelde u enkel dat u waarschijnlijk niet goed begrepen was en dat dit niet klopte (CGVS, p. 15), wat gelet op het feit dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken u werden voorgelezen en door u ter goedkeuring werden ondertekend evenwel een onvoldoende uitleg is ter rechtvaardiging van de vastgestelde tegenstrijdigheid. U beweerde dat de Macedonische autoriteiten op zoek zijn naar tien personen die betrokken geweest zouden zijn bij het protest en u vermoedde dat u een van die tien bent. U beweerde dat u omwille van uw verleden als UCKstrijder gevisieerd wordt en ze u hierdoor beschuldigen van de organisatie van het protest (CGVS, p. 16). Dat u gezocht zou worden omwille van uw verleden als UCK-strijder is echter geenszins aannemelijk en is bovendien niet gestoeld op objectieve feiten, u stelde immers het enkel te vermoeden (CGVS, p. 16). Bovendien stelde u niets te maken te hebben gehad met de organisatie van het protest en op de dag van het protest geen problemen te hebben gekend (CGVS, p. 11, 15). Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt blijkt bovendien dat het Macedonische parlement na het afsluiten van de Ohridakkoorden op 7 maart 2002 een amnestiewet aannam om tegemoet te komen aan een aantal categorieën van personen die actief betrokken waren geweest in de crisis van 2001. Deze amnestiewet werd op 8 maart 2002 van kracht. Artikel 1 van deze wet reguleerde ontslag van vervolging, de stopzetting van ingeleide strafprocedures en de kwijtschelding van de gevangenisstraf voor personen die ervan verdacht werden criminele feiten gerelateerd aan het conflict van 2001 (1 januari 2001 tot 26 september 2001) te hebben voorbereid of uitgevoerd. Deze amnestie gold alleen voor Macedonische staatsburgers en voor personen die ofwel een verblijfsvergunning voor Macedonië ofwel verwanten of goederen in Macedonië hadden. Sinds het van kracht gaan van de amnestiewet werden alle voormalige UÇK-leden vrijgelaten en ingeleide strafprocedures stopgezet. De amnestiewet is volledig geïmplementeerd en werd door alle betrokken partijen gerespecteerd. Eind 2004 was het amnestieproces volledig afgerond. Sindsdien zijn geen gevallen bekend van strafrechtelijke vervolging van personen die binnen de door de wet genoemde voorwaarden vallen. In het licht van deze informatie lijkt het dan ook onwaarschijnlijk dat u na het protest gezocht werd omwille van uw verleden als UCK-strijder, of u in geval van terugkeer naar Macedonië problemen zou krijgen omwille van dit verleden. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u geen enkele concrete indicatie aangebracht heeft dat de Macedonische autoriteiten na uw beweerde aanwezigheid op het protest van 4 juli 2014 actief naar u op zoek zouden zijn/zijn geweest en dat er u enige concrete beschuldiging ten laste zou zijn gelegd. Hier dient aan toegevoegd te worden dat uit niets in uw verklaringen blijkt dat u zich niet in Kosovo zou kunnen vestigen, het land waarvan uw echtgenote over de nationaliteit beschikt (CGVS, p. 3). Zo blijkt uit de Kosovaarse Wet op het Staatsburgerschap immers dat de echtgeno(o)t(e) (en tevens zijn/haar kinderen) van een Kosovaars staatsburger na een huwelijk van drie jaar en een geldig verblijf van één jaar de Kosovaarse nationaliteit kan bekomen. Aldus kan worden geconcludeerd dat u (evenals uw kinderen) in Kosovo (mits het ondernemen van de nodige administratieve stappen) de nodige verblijfsdocumenten toegekend kunt krijgen. U heeft echter nooit getracht de Kosovaarse nationaliteit aan te vragen, noch voor uzelf, noch voor uw kinderen (CGVS, p. 3-4). De informatie waarop het Commissariaat zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, werkbadje en bankkaarten staven louter uw identiteit en nationaliteit, waaraan in deze beslissing niet wordt getwijfeld. Op de films die via You Tube verspreid werden staan beelden van demonstranten die de ordehandhavers met stenen bekogelen, meer niet. Uit het artikel blijkt dat de Macedonische autoriteiten tegen 10 personen een onderzoek geopend hebben voor hun betrokkenheid bij de protesten, uit niets blijkt evenwel dat u een van deze tien personen bent."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concreet verweer voert tegen deze overwegingen uit de bestreden beslissing aangezien hij zich dienaangaande hoofdzakelijk beperkt tot een herhaling van zijn asielrelaas. Hij onderneemt geen (ernstige) poging om die motieven *in concreto* te ontcrachten of te weerleggen, waardoor deze dan ook onverminderd gehandhaafd blijven en door de Raad worden overgenomen.

3.3.3. Verzoeker beperkt zich voorts tot de algemene kritiek dat "zijn land van herkomst niet als veilig mocht beschouwd worden".

De Raad wijst er echter op dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd

bij het koninklijk besluit van 24 april 2014 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst bepaalt.

Bij voornoemd KB van 24 april 2014 werden volgende landen als veilig land van herkomst in de zin van voormelde wetsbepaling aangemerkt/aangewezen:

- Albanië,
- Bosnië-Herzegovina,
- FYROM,
- India,
- Kosovo,
- Montenegro, en
- Servië.

Dit gebeurde na gezamenlijk voorstel en voordracht van de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de minister van buitenlandse zaken.

De Regering is, zo blijkt uit het verslag aan de Koning, van oordeel dat deze landen in principe moeten worden beschouwd als veilige landen van herkomst, gezien deze beantwoorden aan de criteria die worden beschreven in artikel 57/6/1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zoals ook blijkt uit het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze criteria hebben niet alleen betrekking op aspecten van algemene politieke aard (bijvoorbeeld het bestaan van democratische instellingen, de politieke stabiliteit), maar ook op de rechtstoestand en de naleving van mensenrechten, zowel betreffende de formele verplichtingen die een land op zich heeft genomen (partij bij het EVRM) als de naleving daarvan in de praktijk. De beoordeling of er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, is gebaseerd op een diepgaande analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die een aanzienlijke expertise daarover heeft opgebouwd. Een land van herkomst wordt dus pas, zo volgt uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, als veilig beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene en strikt omliggende criteria rekening wordt gehouden.

De asielzoeker afkomstig van deze veilige landen wordt evenwel steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst, zoals *in casu* verzoeker uit Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen, hetgeen *in casu* in de bestreden beslissing werd vastgesteld, motieven welke door verzoeker, die hiertoe geen (ernstige) poging onderneemt, niet worden ontkracht of weerlegd.

Verzoeker uit zeer algemeen kritiek op het feit dat zijn land van herkomst als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet wordt beschouwd, zonder evenwel concrete elementen bij te brengen om/in een poging de analyse van het Commissariaat-generaal op basis waarvan Macedonië werd opgenomen in voormelde lijst van veilige landen van herkomst te ontkrachten of te weerleggen. Hij maakt dan ook geenszins aannemelijk en toont niet in het minst *in concreto* aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert onjuist zou zijn, en voormelde lijst niet correct. Bijgevolg kan men niet zonder meer stellen dat Macedonië niet als veilig land kan worden beschouwd. De Raad wijst er overigens op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

3.3.4. De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde uittreksels uit een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe d.d. 20 maart 2013, getiteld: "Macédoine: retrait des passeports aux personnes renvoyées de force" - Information de l'analyse-pays de l' OSAR, waaruit blijkt dat bij terugkeer de paspoorten worden afgenomen van personen die gedwongen terugkeren naar Macedonië en dit hoofdzakelijk bij personen van Roma origine, wijzigen niets aan en doen geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat, namelijk dat *"Er (...) dan ook vastgesteld (dient) te worden dat u geen enkele concrete indicatie aangebracht heeft dat de Macedonische autoriteiten na uw beweerde aanwezigheid op het protest van 4 juli 2014 actief naar u op zoek zouden zijn/zijn geweest en dat er u enige concrete beschuldiging ten laste zou zijn gelegd(...)"*. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal bovendien dat in juli 2014 zijn identiteitskaart en paspoort door de politie werden ingehouden. Aangezien hij zijn relaas niet aannemelijk maakt, kan ook geen geloof gehecht worden aan zijn bewering dat zijn identiteitskaart en paspoort werd ingehouden door de politie. Zo uit het door verzoeker neergelegde rapport blijkt dat afgewezen asielzoekers het risico lopen dat hun paspoort wordt ingehouden bij gedwongen terugkeer, wijst de Raad erop dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet inhoudt dat verzoeker gedwongen wordt gepatriëerd.

3.4. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat uit verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook correct steunen op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet om verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS